

ณ กาลครั้งหนึ่ง

ที่ สโมสรทหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๐

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง

ที่ สโมสรรถหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๐

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันจันทร์ ที่ ๒๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา ได้รับเชิญจาก กลุ่มวรณาริเฉลิมและสหายธรรม เพื่อไปสนทนาธรรมและร่วมงาน "ธรรมทิพย์บรรเลง ครั้งที่ ๒" ที่ ห้องเทวกรรมรังรักษ์ สโมสรรถหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร ระหว่างเวลา ๑๐.๐๐น.-๑๕.๐๐ น.

กลุ่มบรรณารักษ์และสหายธรรม โดยคุณสิบพัน วณวิสุทธิ์ และคณะฯ ได้ร่วมกันจัดงาน "ธรรมทิพย์บรรเลง" ขึ้น ครั้งแรกจัดเมื่อวันศุกร์ ที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ และครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒

คุณเพ็ญศรี :

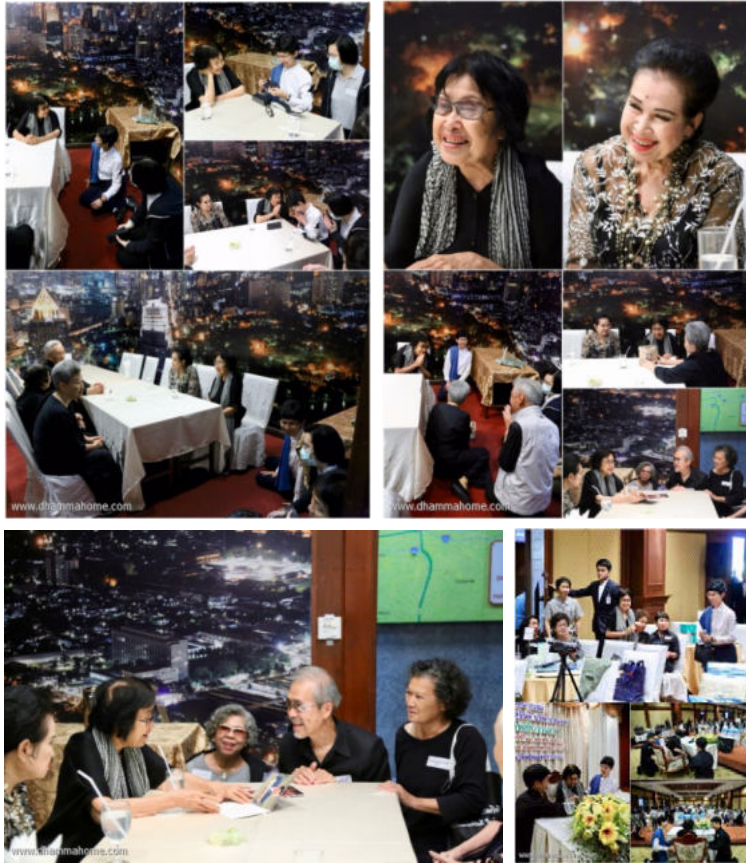
กราบเรียนท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพและนับถือ ยิ่ง เรียนท่านผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกท่าน ดิฉัน นางเพ็ญศรี ไทยประสิทธิพร ในนามของสมาชิกกลุ่มบรรณารักษ์และสหายธรรม ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ที่กรุณาให้ความเมตตา ในการสนทนาธรรมและร่วมงานในวันนี้ นับเป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งกลุ่มบรรณารักษ์และสหายธรรมได้จัดขึ้นในปี ๒๕๖๐ นี้

การจัดงานครั้งนี้ ได้รับความร่วมมืออย่างยิ่ง จากสมาชิกกลุ่มบรรณารักษ์และสหายธรรม สมาชิกของชมรมบ้านธัมมะ มศพ. ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด และบุคคลทั่วไปที่สนใจ โดยร่วมเป็นเจ้าภาพ ทำให้งานในวันนี้ สามารถเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมงานได้ถึง ๒๔๐ ท่าน

ในการสนทนาธรรมทั้งสองครั้ง กลุ่มวรรณวีเฉลิมฯ จะได้ทำการถอดเทป จัดทำเป็นรูปเล่มหนังสือ โดยจะรวมทั้งสองครั้งเป็นเล่มเดียวกัน คาดว่าหนังสือดังกล่าว จะเสร็จภายในสิ้นปีนี้ และจะมอบให้มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนาต่อไป

งานในวันนี้ได้จัดเป็น ๒ ช่วง ช่วงเช้าเป็นการสนทนาธรรม ซึ่งก็ยืนยันว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นวัตถุประสงค์หลักของการจัดงานในครั้งนี้ เพราะจะเป็นปัจจัยโดยตรง ที่จะทำให้ผู้เข้าร่วมงานได้เจริญความเข้าใจ เห็นถูกในสิ่งที่มีจริง ช่วงบ่ายจะเป็นการนำเสนอบทเพลง เพื่อระลึกถึงพระคุณของท่านอาจารย์ ที่ได้กรุณาเมตตาอบรมและเผยแพร่พระธรรมให้แก่พวกเรา มา โดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย และจะขอถือโอกาสนี้ ที่จะนำเสนอบทเพลง เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ซึ่งจะมีพระราชพิธีที่สำคัญยิ่งในอีกไม่กี่วันข้างหน้า

สุดท้ายนี้ ดิฉันขอกราบเรียนว่า เงินที่เหลือจากการจัดงานนี้ทั้งหมด จะมอบให้แก่ท่านอาจารย์และมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมเผยแพร่พระธรรมคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้พระธรรมรุ่งเรืองยิ่งขึ้น อันเป็นการรักษาและธำรงไว้ซึ่งพระศาสนาเท่าที่สามารถจะทำได้ ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่าน และขอกราบเรียนเชิญท่านอาจารย์เริ่มสนทนาค่ะ

ท่านอาจารย์ :

ก็เป็นอีกโอกาสหนึ่ง ที่มีโอกาสได้พบสมาชิกชมรมบ้านธัมมะ และผู้ที่มีความสนใจที่จะได้เข้าใจพระธรรมวินัย คงไม่ลืม ทุกคำที่ได้ฟัง ยากที่จะเข้าใจได้ แต่ไม่พ้นความสามารถที่จะค่อย ๆ ไตร่ตรอง จนกระทั่ง เข้าใจถูกต้อง ตามความเป็นจริง

ขณะนี้ กำลังเห็น เป็นธรรมะ แค้น!! ลืมบ่อย ๆ กำลังได้ยิน เดียวนี้เอง!! ก็เป็นธรรมะ!! แต่ก็ยากแสนยาก ที่จะเข้าใจว่า แล้วธรรมะอะไร? ในขณะที่กำลังมี "ได้ยิน" ขณะนั้นก็ถือว่า ต้องมี "เสียง" เป็นอย่างหนึ่ง แล้วก็มี "ได้ยิน" อีกอย่างหนึ่ง แล้วมี "เรา" อยู่ที่ไหน?

...เพราะฉะนั้น การฟังธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อละ
ความสำคัญว่า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เที่ยง ยั่งยืน เพราะว่ากว่าเราจะรู้ว่
สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิด ไม่ยั่งยืน ก็ต่อเมื่อ คนเกิดแล้วคนตาย ตาย
เมื่อไหร่ ไม่ยั่งยืนเมื่อนั้น แต่ว่า ตามความเป็นจริง กำลังตายอยู่ทุก
ขณะ!! แต่ว่าไม่เคยรู้เลย

เพราะฉะนั้น ถ้าเทียบปัญญาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับผู้ที่ไม่
เคยฟังพระธรรมเลย ห่างไกลกันเท่าไร? ทุกคำของพระองค์เป็น
สัจจวาจา ความจริงถึงที่สุด ที่ใครก็เปลี่ยนแปลงไม่ได้!! และขณะนี้
สิ่งที่ปรากฏให้เห็น กำลังมี แต่สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น แค่นี้ก็ วันหนึ่ง วัน
หนึ่ง ไม่เคยคิดเลย!! แต่เพลิดเพลिनไปกับสิ่งที่ปรากฏ!!...

...แต่เมื่อไหร่จะมีความเข้าใจที่ถูกต้องว่า เพียงแค่หลับตา สิ่งที่ปรากฏ ไม่มี!! พอใจในสิ่งที่ปรากฏทางตาสักเท่าไร แค่หลับตาก็ไม่มี!!! แต่ความจริง เร็วกว่านั้นมาก เพราะขณะที่กำลังลืมตา ยังไม่ได้หลับตา สภาพธรรมะนี้ก็เกิดดับสืบท่อ นับไม่ถ้วน!!

เพราะฉะนั้น ธรรมะไม่ใช่ใครจะ "คิดเอง" แต่ต้องเป็นผู้ที่มีความเคารพในผู้ที่กล่าวคำจริงซึ่งเป็นความจริงที่ไม่มีใครจะเปลี่ยนแปลงได้เลย ถึงที่สุด ไม่ว่าจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ หรือนักคิด หรือใครก็ตามแต่ จะคิดอย่างไรก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่กำลังมีในขณะนี้ตามปกติได้ ด้วยเหตุนี้ ธรรมะมีอยู่ตลอดเวลา ไม่รู้ตลอดเวลา จนกว่าจะได้ฟัง แล้วก็เริ่มรู้ เริ่มเข้าใจ ทีละเล็กทีละน้อย

โดยที่ว่า ผู้ที่มีความมั่นคงในคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รู้ว่า คำนี้ยากที่ใครจะเข้าใจได้ถึงที่สุด ขณะนี้ "เห็น" กำลังเกิดแล้วก็ดับ ใครจะสามารถรู้ได้!! แต่เมื่อสิ่งนี้มีจริง ๆ เปลี่ยนไม่ได้เลย ก็ทำให้คนที่

มีศรัทธา มีจิตที่ผ่องใส รู้ว่าอะไรถูก อะไรผิด อะไรจริง อะไรเท็จ
สามารถที่จะติดตาม รู้ได้ว่า สิ่งนี้แหละ สามารถจะพิสูจน์ให้รู้จริง
อย่างนี้ได้ โดยผู้ที่ได้ตรัสรู้แล้วนั่นเอง เป็นผู้ที่ได้ตรัสรู้ก่อนบุคคลอื่น
เมื่อตรัสรู้แล้ว ก็ทรงแสดงความจริงให้คนอื่นได้รู้ตามด้วย...

...แต่ละคำ ๔๕ พรรษา เป็นคำที่ คนที่ไม่มีความเข้าใจธรรมะ อ่าน
แล้วก็เข้าใจผิด คิดว่าเป็นเรา คิดว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สอนให้
เราทำอย่างนั้น สอนให้เราคิดอย่างนี้ แต่ไม่รู้เลยว่า แต่ละคำ ให้
เกิดสิ่งซึ่งไม่เคยมีในสังสารวัฏ คือ ความเห็นที่ถูกต้อง ที่เป็นปัญญา
ที่สามารถที่จะเริ่มรู้ว่า เดียวนี้ไม่มีอะไร ถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่
เพราะเหตุว่า มีสภาพธรรมะที่เกิดดับนับไม่ถ้วนจริง ๆ ไม่รู้เลยว่า
เร็วแค่ไหน กว่าจะปรากฏเป็นคน เป็นโตะ เป็นดอกไม้ เป็นวัตถุสิ่ง
หนึ่งสิ่งใด สภาพธรรมแต่ละหนึ่ง ซึ่งละเอียดยิ่ง เกิดขึ้นและดับไป
ตามเหตุตามปัจจัย ซึ่งไม่มีใครสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงหรือทำให้
เกิดขึ้นได้...

...เพราะฉะนั้น ต้องฟังด้วยความเคารพ ว่าอีกนาน กว่าปัญญา
 ความเห็นที่ถูกต้อง ในสิ่งที่มีเป็นปกติ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งพระ
 สัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสรู้และทรงแสดง จะค่อย ๆ มีความเข้าใจ
 ขึ้น นับชาติไม่ถ้วน!! บางคนคิดว่า ชาตินี้จะหมดกิเลส เป็นไปไม่ได้!!
 เพราะเหตุว่า เขาไม่รู้ว่า เดียวนี้กำลังมีกิเลส!! แล้วจะหมดกิเลส
 จากเดี๋ยวนี้ ที่กำลังมีกิเลสได้อย่างไร?...

...เพราะฉะนั้น แต่ละคำ เป็นคำที่ "ฟังเพื่อละความไม่รู้" ฟังเพื่อค่อย ๆ เข้าใจขึ้น!! ว่าการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ รู้สิ่งที่มีจริงเดี๋ยวนี!! โดยไม่ง่ายเลย!! ต้องทรงบำเพ็ญพระบารมีนานเท่าไร ด้วยความอดทน ด้วยความลำบากยากยิ่งเท่าไร กว่าสามารถที่จะรู้แจ้งสภาพธรรมะ ถึงความเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า...

...แต่ผู้ฟังก็คงไม่มีใครปรารถนาที่จะอบรมเจริญปัญญา ดับกิเลสถึงความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเพียงแค่ฟัง ฟังคำของผู้ที่ได้ตรัสรู้ แค่เข้าใจ แต่ละคำก็ผ่านไปแล้ว หมดไปแล้ว ลืมไปแล้ว จนกว่าจะมีความมั่นคงจริง ๆ จนกระทั่งสามารถที่จะรู้ความจริงในชาติหนึ่ง

...ซึ่งถ้าเริ่มมีความเข้าใจตั้งแต่ชาตินี้ หรืออาจจะสะสมมาแล้วในชาติก่อน ๆ ชาตินี้มีโอกาสได้ฟังอีก จึงเห็นประโยชน์ว่า ควรฟังตลอดชีวิต!! เพราะเหตุว่า เป็นสิ่งที่มีค่าเหนือสิ่งอื่นใด ซึ่งชาติต่อไปหลังจากชาตินี้แล้ว ก็ไม่รู้ว่ามีโอกาสจะได้ฟังอีกหรือเปล่า เพราะฉะนั้น ฟังเข้าใจมากเท่าไรในชาตินี้ ก็เป็นประโยชน์ที่สะสมไป ที่จะทำให้ชาติต่อไป มีโอกาสได้ฟังแล้วก็เข้าใจขึ้น!! ก็เป็นเรื่องปรกติ เรื่องธรรมดา เรื่องยาก เรื่องละเอียดเรื่องลึกซึ้ง ซึ่งค่อย ๆ เข้าใจขึ้น!!...

...ทุกอย่าง มีจริง ๆ เดียวนี้ เกิดแล้วทั้งนั้น!! เป็นธรรมดาแต่ละหนี่ง เพราะฉะนั้น ธรรมะคืออะไร? ธรรมะก็คือ สิ่งที่มีเดี๋ยวนี้ กำลัง

ปรากฏเดี๋ยวนี้ เพราะเกิดจึงปรากฏได้ แล้วก็ดับไป คำนี้ จะเป็นคำ
 ที่ผู้ที่ได้เคยฟังมาแล้ว จะได้ฟังต่อไปอีก ข้างหน้า!! ที่สามารถจะ
 เข้าใจขึ้น และไม่มีการไปวัดไปสอบเลยว่า ใครมีความรู้ระดับไหน?
 ปริยญาโท ปริยญาเอก หรืออะไร แต่ว่า ความเข้าใจด้วยตนเอง
 ที่ว่า เดี๋ยวนี้ มีเห็น แล้วก็พิจารณาเข้าใจถูกต้องว่า "เห็น" ไม่ใช่ "สิ่ง
 ที่กำลังปรากฏให้เห็น" แค่นี้ก็ต้องอาศัยเวลาแล้ว และ ถ้า "เห็น" ไม่
 เกิด "สิ่งที่ปรากฏให้เห็น" ไม่เกิด ก็จะไม่มีการมีสิ่งนี้เลย...

...เพราะฉะนั้น ก็เป็นสิ่งซึ่ง แม้มีทั้งวัน แต่ความไม่รู้มากมาย
 มหาศาลจนกว่าจะค่อย ๆ เข้าใจขึ้น เพราะฉะนั้น ผู้นั้นก็เป็นผู้ที่
 ตรงว่า ได้ยินคำว่า เห็นเกิดขึ้นแล้วดับไป ยังไม่เป็นอย่างนั้น ได้ยิน
 ว่า เห็น "สิ่งที่ถูกเห็น" มี แต่ "สิ่งที่ถูกเห็น" ไม่ใช่ใครสักคนเดียว
 เพียงเป็นสิ่งที่กระทบตาได้ แล้วจิตเกิดขึ้นเห็นสิ่งนั้นแล้วดับไป แล้ว
 ก็มีความคิดนึกสืบต่อ อย่างเร็วสุดที่จะประมาณได้ เหมือนกับเห็น
 ก็รู้เลยว่า คนไม่ใช่ดอกไม้ โต๊ะไม่ใช่เก้าอี้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็เหมือน
 กับรู้หมด แต่ไม่ได้รู้ความจริงว่า แท้ที่จริงแล้วสภาพธรรมะที่
 ปรากฏขณะนี้ กำลังเกิดดับ จนกว่าวันหนึ่ง สามารถที่จะรู้ได้
 แน่นอน เพราะว่ามีผู้ที่ได้ตรัสรู้แล้วมาก หลังจากที่พระองค์ได้ทรง
 แสดงพระธรรมแล้ว

เพราะฉะนั้น เราก็เป็นผู้หนึ่ง ที่มีโอกาสได้ยินได้ฟัง ได้รู้ความ
 ห่างไกลกันมากของปัญญาของผู้ที่เป็นสาวกกับผู้ที่ได้ตรัสรู้เป็นพระ
 สัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะว่าในครั้งนั้น นอกจากพระสัมมาสัมพุทธ

เจ้าแล้ว ยังมีผู้ที่อบรมเจริญปัญญาถึงความเป็นอัครสาวก ปัญญาที่
มากและเป็นปัญญาหลายลักษณะ สภาพธรรมะประมาณไม่ได้เลย
ว่ามากเท่าไร เพราะเหตุว่า เกิดแล้วดับไป แล้วไม่กลับมาอีก ลอง
คิดดู เติญนี้เอง สิ่งใดก็ตามที่กำลังปรากฏ เกิดแล้วดับไป ไม่กลับ
มาอีก...

...เพราะฉะนั้น จะนับขณะของ สิ่งที่เกิดขึ้นได้ไหม? แม้แต่เพียงชั่วลัดนิ้วมือเดียว นี่เป็นสิ่งที่ทำให้เห็นว่า ไม่มีหนทางอื่นเลย ที่จะรู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระมหากรุณาคุณ พระบริสุทธิ์คุณ พระปัญญาคุณ นอกจากการได้ฟังและเข้าใจในความลึกซึ้งของธรรมะ จึงเป็นผู้ไม่ประมาทในการฟัง ฟัง ไม่มีใครกะเกณฑ์ว่า ให้เข้าใจเท่านั้นเท่านี้ แต่ ฟังแล้ว เห็นว่า เป็นสิ่งที่สามารถจะเข้าใจได้ แล้วก็ประโยชน์อย่างยิ่งที่ได้เข้าใจ...

เพราะฉะนั้น การสนทนาธรรม เป็นมงคลอย่างยิ่งประการหนึ่ง ที่ทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่กำลังมี ในขณะนี้ ก่อนนี้ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า ตามความเป็นจริง!!!

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของสมาชิกกลุ่มวรรณาริเฉลิมและสหายธรรมทุกท่าน
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

